

Herb, hejnał

Herb Miasta

Ustanowienie herbu nastąpiło między 1400-1406 rokiem za panowania Księcia Oświęcimskiego-Przemysława. Założenie miasta, pochodzenie nazwy jak i okoliczności nadania herbu dla Żywca przemieszane są z legendą i tradycją. Najbardziej rozpowszechniona legenda przekazana przez kronikarza Andrzeja Komonieckiego mówi, że został on ofiarowany miastu z wdzięczności za niezwyklej podarek, jakim był żywy żubr złowiony przez mieszczan w Międzybrodziu koło Żywca. Głowa żubra z przewleczonym przez nozdrza kolcem, do której Książę dodał swoje godło piastowskie orła, stały się odtąd herbem Miasta Żywca.

Hejnał Miasta

Tradycja miejskiego hejnału sięga XVIII wieku. 7 października 1708 roku podczas obchodów 100-lecia utworzenia Bractwa Różańcowego rozpoczęto wykonywanie utworów muzycznych z wieży kościoła parafialnego. W 1934 roku członkowie Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej postanowili wznowić idę gry na wieży. Jesienią 1935 roku organista żywiecki przywiózł z Przemyśla zapis nutowy krótkiego, bo liczącego zaledwie 11 aktów, sygnału trąbkowego nieznanego kompozytora. Melodia stała się początkiem, późniejszego hejnału miejskiego. Po drugiej wojnie, po raz pierwszy, hejnał został wykonany podczas widowiska regionalnego .Sen o burgocie, czyli dawnej zabawie żywieckiej.. Uroczyste wykonanie hejnału nastąpiło podczas obchodów 700- lecia Miasta Żywca. Obecnie hejnał wykonywany jest podczas uroczystości państwowych i kościelnych.